

Daniels bok – hundre og femtiseks

Avdukingen av Daniels siste syn: et millerittisk perspektiv på profetiske sannheter for vår tid

Jeff Pippenger
2024-03-24

Vi begynner vår betraktning av Daniels siste syn ved å anvende prinsippet representert ved Alfa og Omega, som viser at Han alltid identifiserer enden med begynnelsen. Derfor ville Beltsasar, som er Daniel i det aller første verset av Daniels siste syn, også være representert i den siste delen av nettopp det samme synet. Vi har fastslått at Beltsasar representerer Guds paktsfolk i de siste dager, som forstår «chazon», synet av den profetiske historie, fremstilt ved ordet «thing» i vers én. Dette synet av den profetiske historie er de «sju tider» i 3 Mosebok 26, som tilsvarer to tusen fem hundre og tjue år. Beltsasar forstår også «vision» i vers én, som er «mareh»-synet på to tusen tre hundre år, hvilket representerer Kristi plutselige åpenbarelse.

I kapittel tolv representerer Daniel den første engels bevegelse og også den tredje engels bevegelse, for begge bevegelsene oppfyller lignelsen om de ti jomfruer. I kapittel tolv finnes det minst fem sannheter som var en del av den millerittiske bevegelsen, og som representerer sannheter som den tredje engels bevegelse også må erfare og forstå. Begge bevegelsene oppfyller lignelsen om de ti jomfruer, og de kloke jomfruene i begge bevegelsene må forstå dette profetiske faktum. Begge bevegelsene må forstå den første profetiske sannheten Miller ble ledet til å erkjenne, slik den er representert ved Tredje Mosebok tjueseks' «sju tider». De tre andre parallelle erfaringene og forståelsene finnes i de siste få versene i kapitlet.

Og fra den tid da det daglige offer blir avskaffet, og ødeleggelsens styggedom blir satt opp, skal det gå ett tusen to hundre og nitti dager. Salig er den som venter og når fram til ett tusen tre hundre og fem og tretti dager. Men gå du din vei til enden kommer; for du skal hvile og stå opp til din lodd ved dagenes ende. Daniel 12:11–13.

Guds restfolk i Johannes' åpenbaring har tre hovedsakelige profetiske kjennetegn. De holder Guds bud, har Jesu tro og fastholder profetiens ånd.

Og han sier til meg: Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid. Og han sier til meg: Dette er Guds sanne ord. Og jeg falt ned for hans føtter for å tilbe ham. Og han sa til meg: Se til at du ikke gjør det! Jeg er din medtjener og dine brødres medtjener, de som har Jesu vitnesbyrd. Tilbe Gud! For Jesu vitnesbyrd er profetiens ånd. Åpenbaringen 19:9, 10.

Millerittene forsto med rette at «det stadige» i Daniels bok representerte hedenskapet, og at den «tid da det stadige» ble «tatt bort», var året 508. Å forkaste denne sannheten er å forkaste autoriteten til «Jesu vitnesbyrd», som «er profetiens ånd», for profetiens ånd identifiserer klart at millerittene hadde rett i sin forståelse av «det stadige».

«Deretter så jeg med hensyn til «det daglige» at ordet «offer» var tilføyd ved menneskers visdom, og ikke hører til teksten; og at Herren gav den rette forståelsen av det til dem som

forkynte budskapet om dommens time. Da enhet rådde, før 1844, var nesten alle forente om den rette forståelsen av «det daglige»; men siden 1844 er andre syn blitt antatt i forvirringen, og mørke og forvirring har fulgt.» Review and Herald, 1. november 1850.

Millerittene forsto at hedenskapets motstand mot pavedømmets oppstigning til makt i 538 ble fjernet i året 508. Millerittene hadde rett, men deres forståelse var begrenset. Guds folk i de siste dager, som er fremstilt ved Beltsasar i vers én, vil se at perioden fra året 508 til 538 utgjør en profetisk tidsperiode som ble forbildet ved de tretti år med forberedelse i Kristi historie som gikk forut for Hans myndiggjørelse ved Hans dåp. De vil se at den profetiske tidsperioden også fremstiller den profetiske perioden fra 1776 til 1798, og at alle disse tre periodene fremstiller beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen, som begynte den 11. september 2001 og avsluttes ved den nært forestående søndagsloven.

I kapittel tolv representerer Daniel millerittene og de fem viktige sannheter og erfaringer som skal gjentas hos dem som er representert ved Beltsasar. Den tredje sannheten og erfaringen hos millerittene er «det rette syn på ‘det daglige’, ... Herren ga ... til dem som forkynte domstidens rop». Å forkaste den sannheten er å forkaste Ellen Whites skrifter, som er profetiens ånd. Den fjerde sannheten og erfaringen hos millerittene, og den tredje engels budbærere, er profetien om de ett tusen tre hundre og tretti-fem år, som begynte i det året da «det daglige» ble tatt bort, i 508.

Fra 508 fører ett tusen tre hundre og trettifem år deg til 1843, men ikke ganske enkelt til 1843, for profetien utpeker faktisk selve den siste dagen i 1843; for den sier: «Salig er den som venter og når fram til de ett tusen tre hundre og fem og tretti dager.» Det hebraiske ordet som er oversatt med «når fram til», er «naga», og det betyr «å berøre» eller «legge hånd på». Profetien betyr derfor: «Salig er den som venter og» berører eller legger hånd på 1843.

Velsignelsen ved å vente i millerittisk historie var for de vise jomfruene som opplevde den første skuffelsen, men ventet på synet som drygde. Da millerittene ventet på «synet som drygde» som oppfyllelse av lignelsen om de ti jomfruene og Habakkuk kapittel to, ble de velsignet. I denne ventetiden så de så at de oppfylte lignelsen, og at synet ved enden ville «tale». Deres ventetid og skuffelse bygde på den uriktige identifikasjonen av at de to tusen tre hundre årene ville ende i 1843, men synet var i virkeligheten for 1844. Deres skuffelse bygde på den erfaringen som var blitt frembrakt da året 1843 endte uten Kristi gjenkomst. Deres skuffelse, og velsignelsen uttalt over dem som deretter valgte å vente, var alt sammen basert på selve den aller siste dagen av året 1843, som «berører» eller «kommer til» 1844.

Erfaringen med den første skuffelsen, som en oppfyllelse av lignelsen om de ti jomfruene, blir forstått og gjentatt hos dem som er framstilt ved Beltsasar. Den femte sannheten og erfaringen som vil bli erkjent av dem som er framstilt ved Beltsasar, er at ved «dagens ende» skulle Daniel «stå fram i sin lodd».

«Daniel har stått på sin plass siden seglet ble fjernet og sannhetens lys har skint over hans syner. Han står på sin plass og bærer det vitnesbyrd som skulle forstås ved dagens ende.» Sermons and Talks, bind 1, 225, 226.

Millerittene erfarte renselsesprosessen som ble fullbyrdet ved den økte kunnskapen som kom fra Daniels bok da den ble åpnet i 1798. De som er representert ved Beltsasar, vil erfare renselsesprosessen som fullbyrdes ved den økte kunnskapen som kom fra Daniels bok da den ble åpnet i 1989. De vil også forstå at Daniels bok har et særskilt formål i beseglingen av de hundre og førtifire tusen.

«Når Gud gir et menneske et særskilt arbeid å utføre, skal han stå på sin plass og i sin lodd, slik Daniel gjorde, rede til å svare på Guds kall, rede til å oppfylle Hans hensikt.» Manuscript Releases, bind 6, 108.

Som tidligere laodikeere vil de som er representert ved Beltsassar, erkjenne at det er gjennom Daniels bok og Åpenbaringen, som er den samme bok, at den siste vekkelsen fullbyrdes.

«Når Daniels bok og Johannes' åpenbaring blir bedre forstått, vil de troende få en helt annen religiøs erfaring ... En ting vil med sikkerhet bli forstått ved studiet av Åpenbaringen — at forbindelsen mellom Gud og hans folk er nær og avgjort.» The Faith I Live By, 345.

Som tidligere laodikeere vil de ha erkjent sin laodikeiske tilstand og erkjent at de åndelig sett var like døde som en dal full av tørre ben, og som svar på det rette vitnesbyrdet om sin døde og fortapte tilstand vil de erkjenne sitt behov for å bli levende som den første prioritet.

«En vekkelse av sann gudsfrykt iblant oss er det største og mest påtrengende av alle våre behov. Å søke dette burde være vår første oppgave.» Selected Messages, bok 1, 121.

Bibelens løfte er at den som søker, skal finne, og Den Hellige Ånd vil da lede dem til å forstå at det er Daniels bok og Åpenbaringen som frembringer den nødvendige vekkelsen.

«Når vi som folk forstår hva denne boken betyr for oss, vil det bli sett en stor vekkelse iblant oss.» Testimonies to Ministers, 113.

Slutten på Daniels siste syn, slik det fremstilles i kapittel tolv, identifiserer den erfaring som frembringer Guds siste paktsfolk i endetiden, representert ved Beltsasar i det første verset av det siste synet. Der forstår Daniel, fremstilt som Beltsasar, både det indre synet om de to tusen tre hundre år og det ytre synet om de to tusen fem hundre og tjue år. Han forstår «tingen» og «synet». Han forstår chazon-synet og mareh-synet. Han forstår nedtrampingen av helligdommen og hæren, og gjenoppbyggelsen av helligdommen og hæren. Han forstår både synene ved elvene Ulai og Hiddekel.

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

«Det er behov for et langt grundigere studium av Guds ord; særlig bør Daniel og Åpenbaringen vies oppmerksomhet som aldri før i vår virksomhets historie. Vi har kanskje mindre å si på enkelte områder når det gjelder den romerske makt og pavedømmet; men vi bør henlede oppmerksomheten på det profetene og apostlene har skrevet under inspirasjon av Guds Hellige Ånd. Den Hellige Ånd har slik formet forholdene, både ved meddelelsen av profetien og i de begivenheter som er fremstilt, at det skal læres at det menneskelige redskap skal holdes utenfor synsfeltet, skjult i Kristus, og at Herren, himmelens Gud, og Hans lov skal opphøyes. Les

Daniels bok. Fremstill, punkt for punkt, historien om de riker som der er representert. Se statsmenn, rådslagninger, mektige hærer, og se hvordan Gud virket for å ydmyke menneskers stolthet og legge menneskelig herlighet i støvet....»

«Det lys som Daniel mottok fra Gud, ble gitt særlig for disse siste dager. De synene han så ved bredden av Ulai og Hiddekel, de store elvene i Sinear, er nå i ferd med å bli oppfylt, og alle de begivenheter som ble forutsagt, vil snart finne sted.

«Betrakt omstendighetene for det jødiske folk da Daniels profetier ble gitt.

«La oss vie mer tid til studiet av Bibelen. Vi forstår ikke Ordet slik vi burde. Johannes' åpenbaring innledes med en formaning til oss om å forstå den undervisning den inneholder. 'Salig er den som leser, og de som hører ordene i denne profeti,' erklærer Gud, 'og tar vare på det som der er skrevet; for tiden er nær.' Når vi som folk forstår hva denne bok betyr for oss, vil en stor vekkelse bli sett iblant oss. Vi forstår ikke fullt ut de lærdommer den lærer, til tross for den formaning vi har fått om å granske og studere den.»

«Tidligere har lærere erklært Daniel og Åpenbaringen for å være forseglede bøker, og folket har vendt seg bort fra dem. Det sløret hvis tilsynelatende mysterium har hindret mange fra å løfte det, har Gud med sin egen hånd trukket bort fra disse delene av sitt Ord. Selve navnet «Åpenbaringen» motsier påstanden om at den er en forseglet bok. «Åpenbaring» betyr at noe av betydning blir gjort kjent. Sannhetene i denne boken er rettet til dem som lever i disse siste dager. Vi står, med sløret fjernet, på de hellige tings hellige sted. Vi skal ikke bli stående utenfor. Vi skal gå inn, ikke med skjodesløse, ærbødighetsløse tanker, ikke med overilte skritt, men med ærbødighet og gudsfrykt. Vi nærmer oss den tid da profetiene i Åpenbaringsens bok skal oppfylles....»

«Vi har Guds bud og Jesu Kristi vitnesbyrd, som er profetiens ånd. Uvurderlige skatter finnes i Guds ord. De som gransker dette ord, bør holde sinnet klart. Aldri bør de gi etter for en fordervet appetitt ved å spise eller drikke.

«Hvis de gjør dette, vil hjernen bli forvirret; de vil være ute av stand til å bære belastningen ved å grave dypt for å finne meningen med de ting som angår avslutningsscenene i denne jordens historie. »

«Når Daniels bok og Johannes' åpenbaring blir bedre forstått, vil de troende få en helt annen religiøs erfaring. De vil bli gitt slike glimt av himmelens åpne porter at hjerte og sinn vil bli grepet av den karakter som alle må utvikle for å kunne erfare den salighet som skal være belønningen for dem som er rene av hjertet.

«Herren vil velsigne alle som ydmykt og saktmodig vil søke å forstå det som er åpenbart i Åpenbaringen. Denne boken inneholder så meget som er svangert med udødelighet og fullt av herlighet, at alle som leser og gransker den oppriktig, mottar den velsignelse som er gitt dem «som hører ordene i denne profetien og holder fast ved det som er skrevet i den.»»

«Én ting vil med sikkerhet bli forstått ved studiet av Åpenbaringen — at forbindelsen mellom Gud og hans folk er nær og bestemt.»

«En vidunderlig forbindelse sees mellom himmelens univers og denne verden. Det som ble åpenbart for Daniel, ble siden supplert ved den åpenbaring som ble gitt til Johannes på øya Patmos. Disse to bøkene bør studeres nøye. To ganger spurte Daniel: Hvor lenge skal det vare til tidens ende?»

«Og jeg hørte, men jeg forstod det ikke. Da sa jeg: Å min Herre, hva skal enden bli på dette? Og han sa: Gå bort, Daniel; for ordene skal holdes skjult og forseglet inntil endetiden. Mange skal bli rensket og gjort hvite og prøvet; men de ugudelige skal handle ugudelig, og ingen av de ugudelige skal forstå; men de vise skal forstå. Og fra den tid det daglige offer blir avskaffet og den ødeleggende styggedom blir satt opp, skal det være ett tusen to hundre og nitti dager. Salig er den som venter og når fram til ett tusen tre hundre og trettifem dager. Men gå du bort til enden kommer; for du skal hvile og stå opp til din lodd ved dages enden.»

«Det var Løven av Juda stamme som åpnet boken og gav Johannes åpenbaringen om det som skulle skje i disse siste dager.»

«Daniel stod på sin plass for å bære sitt vitnesbyrd, som var beseglet inntil endetiden, da den første engels budskap skulle forkynnes for vår verden. Disse ting er av uendelig betydning i disse siste dager; men mens «mange skal bli rensket og gjort hvite og prøvd», skal «de ugudelige gjøre ugudelighet; og ingen av de ugudelige skal forstå». Hvor sant dette er! Synd er overtredelse av Guds lov; og de som ikke vil ta imot lyset angående Guds lov, vil ikke forstå forkynnelsen av den første, andre og tredje engels budskap. Daniels bok blir avseglet i åpenbaringen til Johannes, og fører oss frem til de siste scener i denne jordens historie.»

«Vil våre brødre ha i minne at vi lever midt i de siste dagers farer? Les Åpenbaringen i sammenheng med Daniel. Lær disse ting.» Testimonies to Ministers, 112–115.